

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

3 март 2020 година *

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 2, параграф 2 — Изпълнение на европейска заповед за арест — Отпадане на проверката за двойна наказуемост — Условия — Престъпления, за които в издаващата държава членка е предвидено наказание лишаване от свобода за срок не по-малък от три години — Изменение на наказателното законодателство на издаващата държава членка между датата на извършване на деянията и датата на издаване на европейската заповед за арест — Редакция на закона, която следва да се вземе предвид, за да се провери горната граница на наказанието от най-малко три години“

По дело C-717/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hof van beroep te Brussel (Апелативен съд Брюксел, Белгия) с акт от 7 ноември 2018 г., постъпил в Съда на 15 ноември 2018 г., в рамките на производство по изпълнение на европейска заповед за арест, издадена по отношение на

X,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, E. Regan, P.G. Xuereb, L.S. Rossi (докладчик) и I. Jarukaitis, председатели на състави, M. Pešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Toader, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 септември 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Procureur-generaal, от I. De Tandt,
- за X, от S. Bekaert и P. Bekaert, advocaten, както и от G. Boye, abogado,
- за белгийското правителство, от C. Van Lul, C. Pochet и J.-C. Halleux, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

- за испанското правителство, първоначално от M. Sampol Pucurull, а впоследствие S. Centeno Huerta, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от S. Grünheid и R. Troosters, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 ноември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване е във връзка с тълкуването на член 2, точка 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).
- 2 Запитването е отправено във връзка с изпълнението в Белгия на европейска заповед за арест, издадена от Audiencia Nacional (Национален съд, Испания) срещу X.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 5 и 6 от Рамково решение 2002/584 гласят следното:
 - „(5) Целта за превръщане на [Европейския съюз] в пространство на свобода, сигурност и правосъдие изисква премахване на екстрадицията между държавите членки и заместването ѝ със система за предаване между съдебните органи. Освен това въвеждането на нова опростена процедура за предаване на осъдени или заподозрени лица за изтърпяване на наказание или за наказателно преследване дава възможност за премахване на сложността и евентуалното забавяне, присъщо на настоящата процедура по екстрадиция. Преобладаващите до момента традиционни отношения на сътрудничество между държавите членки трябва да бъдат заменени от система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела, обхващащи едновременно предварителни и окончателни решения в рамките на пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
 - (6) Европейската заповед за арест съгласно настоящото рамково решение е първата конкретна мярка в областта на наказателното право, която прилага принципа за взаимно признаване, който Европейският съвет определя като „крайъгълния камък“ на съдебното сътрудничество“.
- 4 Член 2 от това рамково решение, озаглавен „Обхват на европейската заповед за арест“, предвижда следното:
 - „1. Европейска заповед за арест се издава за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане[,] за не по-малко от 12 месеца, или ако наложеното наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, е не по-малко от 4 месеца.

2. Следните престъпления, ако в издаващата държава членка са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане[,] за срок не по-малък от три години и така както са определени в законодателството на издаващата държава членка, при условията на настоящото рамково решение и без проверка за двойна наказуемост на деянието, дават основание за предаване съгласно европейска заповед за арест:

- [...],
- тероризъм,
- [...]

[...]

4. За престъпления, различни от посочените в параграф 2, предаването може да зависи от условието, деянията, за които е издадена европейска заповед за арест, да съставляват престъпление съгласно законодателството на изпълняващата държава членка независимо от елементите на състава или начина, по който е описано“.

5. Член 8 от посоченото рамково решение е озаглавен „Съдържание и форма на европейската заповед за арест“ и предвижда в параграф 1:

„Европейската заповед за арест съдържа следната информация в съответствие с формуляра, включен в приложението:

[...]

- е) наложеното наказание, ако има влязла в сила присъда, или предвидените наказания за престъплението съгласно законодателството на издаващата държава членка;

[...]“.

6. Член 17, параграф 1 от Рамково решение 2002/584 гласи:

„Европейската заповед за арест следва незабавно да бъде разгледана и изпълнена“.

7. Приложението към това рамково решение съдържа формуляр на европейска заповед за арест. Буква в) от този формуляр предвижда, че „[и]нформацията за срока на присъдата“ се отнася, съгласно точка 1 от същата буква, до „[максималния] срок на присъдата за лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, които се предвиждат за престъплението/[престъпленията]“, а съгласно точка 2 от посочената буква — до „[срока] на присъдата за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане“.

8. Посоченият формуляр предвижда също така в буква д), озаглавена „Престъпления“, предоставяне на информация за престъпленията, които европейската заповед за арест „обхваща“, и по-специално „[о]писание на обстоятелствата, при които престъплението/[престъпленията] е/са извършено/[извършени], включително време, място и степен на участие на издирваното лице в престъплението/[престъпленията]“.

Испанската правна уредба

- 9 Член 578 от Código Penal (Наказателен кодекс) в редакцията му, която е в сила към датата на извършване на деянията по главното производство, предвижда наказание лишаване от свобода до две години за престъплението възхвала на тероризма и унижаване на жертвите на тероризма.
- 10 На 30 март 2015 г. член 578 от този кодекс е изменен, така че занаяпред за това престъпление по-специално се предвижда наказание лишаване от свобода до три години.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 С присъда от 21 февруари 2017 г. Audiencia Nacional (Национален съд, Испания) осъжда X по-специално за деяния, извършени между 1 януари 2012 г. и 31 декември 2013 г., които съставляват престъплението възхвала на тероризма и унижаване на жертвите на тероризма, предвидено в член 578 от Наказателния кодекс, в редакцията му в сила към момента на извършване на тези деяния, и му налага максималното наказание лишаване от свобода за срок от две години. Тази присъда влиза в сила, след като с решение от 15 февруари 2018 г. Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) отхвърля подадената срещу нея жалба.
- 12 Предвид това, че X напуска Испания и отива в Белгия, на 25 май 2018 г. Audiencia Nacional (Върховен съд) издава европейска заповед за арест срещу него, а на 27 юни същата година — допълваща европейска заповед за арест за престъплението „тероризъм“ по смисъла на член 2, параграф 2, второ тире от Рамково решение 2002/584, с оглед на изпълнението на наказанието, наложено с присъдата му от 21 февруари 2017 г.
- 13 За да се провери дали в съответствие с член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 разглежданото престъпление е наказуемо по испанското право с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за срок не по-малък от три години, и при това положение води до предаване без проверка за двойна наказуемост на деянието, Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Районен съд Източна Фландрия, отделение Гент, Белгия), в качеството му на изпълняващ съдебен орган, взема предвид редакцията на член 578 от Наказателния кодекс, която е в сила към момента на извършване на деянията по главното производство. След като установява липсата на двойна наказуемост на деянието, с определение от 17 септември 2018 г. тази юрисдикция отказва да изпълни допълващата европейска заповед за арест от 27 юни същата година.
- 14 Сезиран с протест от Procureur-Generaal (главния прокурор) срещу това разпореждане, Hof van beroep te Gent (Апелативен съд Гент, Белгия) има съмнения относно редакцията на законодателството на издаващата държава членка, която следва да се вземе предвид, за да се определи дали е изпълнено условието за горна граница на наказанието лишаване от свобода за срок не по-малък от три години, предвидено в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584. Той счита, че предвид член 578 от Наказателния кодекс, в редакцията му в сила към момента на извършване на деянията по главното производство, Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Районен съд Източна Фландрия, отделение Гент) е имал основание да провери двойната наказуемост на деянието и да откаже изпълнението на допълващата европейска заповед за арест, тъй като тази редакция на член 578 от посочения кодекс предвижда наказание лишаване от свобода до две години. Апелативният съд обаче отбелязва, че ако се вземе предвид редакцията на тази разпоредба, която е била в сила към датата на издаване на европейската заповед за арест, би следвало да се приеме, че Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Районен съд Източна Фландрия, отделение

Гент) не е имал основание да проверява двойната наказуемост на деянието и следователно не е могъл да откаже изпълнението на посочената европейска заповед за арест, след като в тази нова редакция вече е предвидено наказание лишаване от свобода за срок до три години.

15 При тези обстоятелства Hof van beroep te Brussel (Апелативен съд Брюксел) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1. Допуска ли член 2, параграф 2 от [Рамково решение 2002/584], както е транспонирано в белгийското право със Закона от 19 декември 2003 г. [за европейската заповед за арест (Moniteur belge от 22 декември 2003 г., стр. 60075)], когато проверява дали е налице изискваната от тази разпоредба горна граница на наказанието от най-малко три години, изпълняващата държава членка да вземе предвид действащия към момента на издаването на европейската заповед за арест наказателен закон на издаващата държава членка?

2. Допуска ли член 2, параграф 2 от [Рамково решение 2002/584], както е транспонирано в белгийското право с [посочения закон] от 19 декември 2003 г., когато проверява дали е налице предвидената в тази разпоредба горна граница на наказанието от най-малко три години, изпълняващата държава членка да вземе предвид наказателния закон, действащ към момента на издаването на европейската заповед за арест, в който е предвиден завишен размер на наказанието в сравнение с наказателния закон, който е бил в сила в издаващата държава членка към момента на извършването на деянията?“.

По преюдициалните въпроси

16 С преюдициалните си въпроси, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 трябва да се тълкува в смисъл, че за да провери дали престъплението, за което е издадена европейска заповед за арест, е наказуемо в издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за срок не по-малък от три години, съгласно правото на издаващата държава членка, изпълняващият съдебен орган трябва да вземе предвид редакцията на законодателството на издаващата държава членка, приложима за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е била издадена европейска заповед за арест, или законодателството на издаващата държава членка, което е в сила към датата на издаване на тази заповед за арест.

17 За да се отговори на тези въпроси, следва да се отбележи, че съгласно член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 при предвидените в това рамково решение условия и без проверка за двойна наказуемост на деянието, изброените в тази разпоредба престъпления, ако са наказуеми в издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за максимален срок не по-малък от три години, както са определени в правото на издаващата държава членка, дават основание за предаване.

18 Така от тази разпоредба следва, че дефиницията на престъпленията и приложимите наказания се съдържат в правото „на издаващата държава членка“ (решение от 3 май 2007 г., *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, т. 52).

19 Текстът на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 обаче не уточнява коя редакция на това право трябва да бъде взета предвид от изпълняващия съдебен орган, за да провери дали е изпълнено предвиденото в тази разпоредба условие за горна граница на наказанието от най-малко три години, когато това право е било изменено между датата на деянията, във връзка с които е издадена европейската заповед за арест, и датата на издаване, или дори на изпълнение, на тази заповед за арест.

- 20 Противно на твърденията на белгийското и испанското правителство, както и на главния прокурор, обстоятелството, че е използвано сегашно време на изявителното наклонение в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584, не позволява да се заключи, че за тази цел следва да се вземе предвид редакцията на правната уредба на издаващата държава членка, която е в сила към момента на издаването на европейската заповед за арест. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точки 33 и 42 от заключението си, от една страна, сегашно време на изявителното наклонение обикновено се използва в правната уредба, за да се изрази задължителният характер на дадена разпоредба, а от друга страна, посоченият член 2, параграф 2 се отнася както до европейските заповеди за арест, издадени за целите на наказателното преследване, а именно в момент, в който все още не е налице наказание за съответното престъпление, така и до европейските заповеди за арест, издадени с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода. Следователно от използването на сегашно време на изявително наклонение в посочената разпоредба не може да се изведе някакво указание относно редакцията на законодателството на издаващата държава членка, която да е релевантна с оглед на условията за прилагане на тази разпоредба.
- 21 При тези условия, съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза следва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решения от 19 декември 2013 г., Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, т. 34, от 16 ноември 2016 г., Hemming и др., C-316/15, EU:C:2016:879, т. 27 и от 25 януари 2017 г., Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, т. 30).
- 22 Що се отнася, на първо място, до контекста, в който се вписва член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584, следва да се отбележи, че както е видно от заглавието му, член 2 определя приложното поле на европейската заповед за арест. Съгласно член 2, параграф 1 от това рамково решение европейска заповед за арест се издава за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за не по-малко от 12 месеца, или ако наложеното наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, е не по-малко от 4 месеца. Както отбелязва генералният адвокат в точки 22 и 24 от заключението си, след като алтернативното условие по член 2, параграф 1 за издаване на европейска заповед за арест е изпълнено, в параграфи 2 и 4 от посочения член се прави разграничение между престъпленията, за които така издадената европейска заповед за арест трябва да бъде изпълнена без проверка за двойна наказуемост на деянието, и тези, за които изпълнението може да бъде поставено в зависимост от такава проверка.
- 23 От текста на параграф 1 от същия член обаче следва, че що се отнася до издаването на европейска заповед за арест с оглед на изпълнението на присъда, какъвто е настоящият случай, минималният размер от най-малко четири месеца може да се отнася само до конкретно наложеното с тази присъда наказание в съответствие със законодателството на издаващата държава членка, приложимо за деянията, за които е постановена присъдата, а не до наказанието, което е можело да бъде наложено по силата на законодателството на тази държава членка, приложимо към датата на издаване на заповедта за арест.
- 24 Същото важи и за изпълнението на европейска заповед за арест в приложение на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584.
- 25 Всъщност най-напред тълкуването, че изпълняващият съдебен орган трябва да вземе предвид приложимото към различен момент право на издаващата държава членка, в зависимост от това дали проверява дали европейската заповед за арест може да бъде издадена в съответствие с член 2, параграф 1 от това рамково решение, или тази заповед за арест трябва да бъде изпълнена без проверка за двойна наказуемост на деянието съгласно член 2, параграф 2 от посоченото рамково решение, би накърнило съгласуваното прилагане на тези две разпоредби.

- 26 Противно на твърденията на белгийското и испанското правителство, както и на главния прокурор, обстоятелството, че в член 2, параграф 1 от Рамково решение 2002/584 се говори за „деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава членка“, докато в член 2, параграф 2 от това рамково решение се споменават „престъпления, [които] са наказуеми [в издаващата държава членка]“, не би могло да подкрепи горепосоченото тълкуване. Всъщност независимо от причината, поради която законодателят на Съюза е приел тези две формулировки, разликата между тях по никакъв начин не позволява да се заключи, че редакцията на законодателството на тази държава членка, която изпълняващият съдебен орган трябва да вземе предвид за целите на член 2, параграф 2 от посоченото рамково решение, би трябвало да бъде тази, която е в сила към датата на издаване на заповедта за арест.
- 27 Също така, що се отнася до член 2, параграф 4 от Рамково решение 2002/584, противно на твърденията на генералния прокурор в заседанието пред Съда, тази разпоредба няма никакво значение за определянето на редакция на законодателството на издаващата държава членка, която следва да се вземе предвид за целите на член 2, параграф 2 от това рамково решение, още повече че тя се позовава единствено на законодателството на изпълняващата държава членка.
- 28 По-нататък, тълкуването в смисъл, че изпълняващият съдебен орган следва да вземе предвид за целите на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 редакцията на законодателството на издаващата държава членка, която е приложима за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е била издадена европейска заповед за арест, се подкрепя от член 8 от това рамково решение. В него е посочена информацията, предназначена да осигури минималните формални данни, необходими на изпълняващите съдебни органи, за да могат бързо да се произнесат по европейската заповед за арест, като вземат незабавно решение относно предаването (вж. в този смисъл решение от 23 януари 2018 г., Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, т. 59).
- 29 По-конкретно съгласно член 8, параграф 1, буква е) от това рамково решение европейската заповед за арест съдържа по-специално информацията относно наложеното наказание, ако има влязла в сила присъда или предвидените наказания за престъплението съгласно законодателството на издаващата държава членка, като тази информация трябва да бъде представена „в съответствие с формуляра, включен в приложението“ към посоченото рамково решение, който формуляр следователно трябва да се вземе предвид при тълкуването на тази разпоредба (решение от 1 юни 2016 г., Vob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, т. 44).
- 30 В това отношение в буква в) от този формуляр се предвижда, че данните за срока на наказанието, което издаващият съдебен орган трябва да даде, се отнасят, съгласно точка 1 от тази буква, до „[м]аксималния срок на присъдата за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, които се предвиждат за престъплението/[престъпленията]“, а съгласно точка 2 от посочената буква — до „[срока] на присъдата за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане“.
- 31 Така от самия текст на буква в) от посочения формуляр, и по-специално от думите „се предвиждат“, използвани, за да се опише наказанието, по отношение на което следва да се предостави информацията, следва, че това е наказанието, което в зависимост от случая може да бъде наложено или е било конкретно наложено с присъда и следователно е предвидено в редакцията на законодателството на издаващата държава членка, която е приложима към съответните деяния.
- 32 Впрочем, както отбелязва генералният адвокат в точки 58 и 59 от заключението си, информацията, която трябва да се посочи във формуляра, съдържащ се в приложението към Рамково решение 2002/584, се отнася до конкретни обстоятелства по делото, по което е

издадена европейската заповед за арест, както следва по-специално от буква д) от формуляра, съгласно която издаващият съдебен орган е длъжен да уточни обстоятелствата, при които е извършено престъплението.

- 33 При тези условия, при проверката дали е спазена предвидената в член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 горна граница на наказанието изпълняващият съдебен орган не може да вземе предвид редакция на законодателството на издаващата държава членка, която е различна от приложимата за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е издадена европейска заповед за арест.
- 34 На второ място, това тълкуване на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 се потвърждава от целта на това рамково решение.
- 35 Всъщност, както следва от съображение 5 от посоченото рамково решение, то има за цел чрез въвеждането на нова опростена и по-ефикасна система за предаване на осъдени или заподозрени в нарушаване на наказателния закон лица да улесни и ускори съдебното сътрудничество, за да допринесе за осъществяването на целта на Съюза да се превърне в пространство на свобода, сигурност и правосъдие въз основа на високата степен на доверие, която трябва да съществува между държавите членки (решения от 16 юли 2015 г., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, т. 28, от 5 април 2016 г., Aranyosi и Căldăraru, C-404/15 и C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, т. 76 и от 25 януари 2017 г., Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, т. 31).
- 36 Ако обаче законодателството на издаващата държава членка, което издаващият съдебен орган трябва да посочи в съответствие с формуляра, съдържащ се в приложението към Рамково решение 2002/584, и което изпълняващият съдебен орган следва да вземе предвид, за да провери дали европейската заповед за арест трябва да бъде изпълнена в приложение на член 2, параграф 2 от това рамково решение, без проверка за двойна наказуемост на деянието, не е приложимото за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е издадена тази заповед за арест, изпълняващият съдебен орган би могъл да срещне затруднения при определянето на релевантната редакция на това законодателство, когато същото е било изменено между датата на извършване на деянията и датата, на която този съдебен орган трябва да приеме решение за изпълнението на европейската заповед за арест.
- 37 Следователно при прилагането на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 изпълняващият съдебен орган трябва да може да се основе на информацията относно размера на наказанието, която се съдържа в самата европейска заповед за арест, в съответствие с формуляра, включен в приложението към това рамково решение. Всъщност, като се има предвид, че съгласно член 17, параграф 1 от посоченото рамково решение европейската заповед за арест трябва да бъде разгледана и изпълнена незабавно, преценката на правото на издаващата държава членка, която този орган следва да извърши при прилагането на посочения член 2, параграф 2, трябва задължително да бъде бърза и следователно да се извърши въз основа на информацията, съдържаща се в самата европейска заповед за арест. Да се изисква от този орган да провери за целите на изпълнението на тази заповед дали приложимото към разглежданите деяния законодателство на издаващата държава членка не е било изменено след датата на извършване на тези деяния, би противоречало на целта на Рамково решение 2002/584, припомнена в точка 35 от настоящото решение.
- 38 Впрочем различно тълкуване би било източник на несигурност предвид трудностите, които изпълняващият съдебен орган би могъл да срещне при установяване на различните евентуално релевантни редакции на това законодателство и следователно би било в противоречие с принципа на правна сигурност. Освен това поставянето на изпълнението на европейска заповед за арест в зависимост от приложимото към момента на издаването ѝ законодателство би накърнило изискванията за предвидимост, произтичащи от същия принцип на правна сигурност.

- 39 Впрочем член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 не може да се тълкува в смисъл, че допуска издаващата държава членка, като измени предвидените в нейната правна уредба наказания, като включи в приложното поле на посочената разпоредба лица, които към момента на извършване на деянието, съставляващо престъплението, са могли да се ползват от проверката за двойна наказуемост.
- 40 Що се отнася също до защитаваната от белгийското и испанското правителство теза, че задължението за изпълняващия съдебен орган да вземе предвид за целите на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 редакцията на законодателството на издаващата държава членка, която е в сила към момента на издаването на европейската заповед за арест, в случая допринасяло за изпълнението на целта да се улесни предаването на съответното лице, тъй като с оглед на тази редакция условието за проверка за двойна наказуемост на деянието вече не е приложимо, следва да се отбележи, че тълкуването на тази разпоредба не може да зависи от специфичните фактически обстоятелства на всеки отделен случай.
- 41 Накрая следва да се припомни, че в областта, уредена от Рамково решение 2002/584, принципът на взаимно признаване, който представлява — както следва по-специално от съображение 6 от това рамково решение — „крайъгълен камък“ на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, намира приложение в член 1, параграф 2 от това рамково решение, съгласно който държавите членки по принцип са длъжни да изпълнят европейската заповед за арест. Следователно изпълняващият съдебен орган може да откаже да изпълни такава заповед за арест само в изчерпателно изброените случаи, при които не се допуска изпълнение, предвидени в член 3 от Рамковото решение, или при които може да се откаже изпълнение, предвидени в членове 4 и 4а от Рамковото решение. Освен това за изпълнението на европейска заповед за арест не могат да се поставят други условия, освен изчерпателно уредените в член 5 от Рамковото решение (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2019 г., *Openbaar Ministerie (Procureur du Roi de Bruxelles)*, C-627/19 PPU, EU:C:2019:1079, т. 23 и 24 и цитираната съдебна практика).
- 42 Ето защо фактът, че разглежданото престъпление не може да бъде основание за предаване без проверка за двойна наказуемост на деянието в приложение на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584, все пак не означава, че изпълнението на европейската заповед за арест трябва да бъде отказано. Всъщност изпълняващият съдебен орган следва да разгледа по отношение на това престъпление критерия за двойна наказуемост на деянието, посочен в член 2, параграф 4 от това рамково решение.
- 43 С оглед на гореизложеното на поставените преюдициални въпроси следва да се отговори, че член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584 трябва да се тълкува в смисъл, че за да провери дали престъплението, за което е издадена европейска заповед за арест, е наказуемо в издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за срок не по-малък от три години, съгласно правото на издаващата държава членка, изпълняващият съдебен орган трябва да вземе предвид редакцията на законодателството на издаващата държава членка, приложима за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е била издадена европейска заповед за арест.

По съдебните разноски

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че за да провери дали престъплението, за което е издадена европейска заповед за арест, е наказуемо в издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за срок не по-малък от три години, съгласно правото на издаващата държава членка, изпълняващият съдебен орган трябва да вземе предвид редакцията на законодателството на издаващата държава членка, приложима за деянията, стоящи в основата на производството, в рамките на което е била издадена европейска заповед за арест.

Подписи